

hac hora illoꝝ populo sotiateris vt dñi
 dignas mei gladij p̄nas exceperit. ipse
 simul vltioni subiaceas. Tūc holofernes
 p̄cepit suis suis: vt cōsp̄benderēt achioꝝ
 ⁊ ducerēt eū in bethuliā ⁊ traderēt eum
 in manū filioꝝ isrl̄. Et accipiētes eū hui
 holofernis. p̄fecti sūt p̄ campēstria: s̄ cū
 appropinq̄ssent ad montana exierūt cō/
 tra eos fundibularij. Illi autē diuētes
 a latere montis ligauerūt achioꝝ ad ar/
 borez manibꝝ ⁊ pedibꝝ. ⁊ sic vinctū d̄ re/
 stibꝝ dimiserūt eū. ⁊ reuersi sūt ad dñm
 suū. Porro filij isrl̄ descendentes d̄ be/
 thulia. venerūt ad eū. Quem soluētes
 duxerūt ad bethuliā: atqꝫ in mediū ppli
 illū statuētes p̄conati sunt. qđ rerū esset
 qđ illū vinctū assyrj reliq̄ssent. In diebꝝ
 illis erant illic p̄ncipes. oꝝias filius mi/
 cha de tribu symeō. ⁊ charmi q̄ ⁊ gotho/
 niel. In medio itaqꝫ senioꝝ ⁊ i cōspectu
 oīuz achioꝝ dixit oīa q̄ locuꝝ fuerat ab
 holoferne interrogatus. ⁊ q̄liter p̄plus ho/
 lofernis voluisset. p̄pter hoc verbū inter/
 ficere eū. ⁊ quem admodū ipse holofer/
 nes iratus inslerit eū israelitis hac de cā/
 tradi. vt dum vinceret filios isrl̄. tunc et
 ipsum achioꝝ diuēssis iubeat interire sup/
 plicijꝝ p̄pter s̄ qđ dixisset: de celi defen/
 soꝝ eoz est. Nunqꝫ achioꝝ vniūsa hęc ex/
 posuisset: oīs p̄plus cecidit in faciē ado/
 rantes dñm. ⁊ cōi lamentatione ⁊ fletu
 vnanimes p̄ces suas dño effuderūt. di/
 centes: Dñe deus celi ⁊ terre intue re su/
 perbiā eoz. ⁊ respice ad nostrā humilita/
 tem ⁊ faciem scōꝝ tuoz attende. ⁊ oñde
 qm̄ nō derelinqꝫ s̄fluentes de te. ⁊ s̄/
 sumentes de se. ⁊ de sua virtute glorian/
 tes. humilias. Finito itaqꝫ fletu. ⁊ p̄ to/
 tam diem orōne p̄ploꝝ completa. cōso/
 lati sunt achioꝝ dicētes: Deus patrum
 n̄oꝝ cuius tu virtutē p̄dicasti. ipse tibi
 hāc dabit vicissitudinē: vt eoz maḡ tu
 interitū videas. Cum ho dñs deus n̄r
 dederit hanc libertatē seruis suis: sit et
 tecum deus in medio nostri: vt sic pla/
 cuerit tibi. ita cū tuis oībꝝ cōuerseris no/
 bis. Tūc oꝝias finito cōcilio suscepit

eū in domū suam. ⁊ fecit cōnā magnā.
 Et vocatis oībꝝ p̄elbyteris simul ex/
 pleto ieiunio refecerūt. Postea ho con/
 uocatus oīs p̄plus p̄ totam noctē intra
 ecclesiā orauerūt: petentes auxiliū a deo
 israel.

AVII

Holofernes autē altera die p̄ce/
 pit exercitibꝝ suis: vt ascēderēt
 p̄tra bethuliā. Erāt at̄ pedites
 bellatoꝝ centū viginti milia. ⁊ equites
 vigintiduo milia. p̄ter p̄paraciones vi/
 roꝝ illoꝝ quos occupauerat captiuitas
 ⁊ adducti fuerāt de puincijs et vrbibus
 vniūse inuētuꝝ. Des parauerunt se pa/
 riter ad pugnā p̄tra filios isrl̄. ⁊ venerūt
 p̄ crepidinem montis vsqꝫ ad apicē qđ re/
 spicit sup̄ dothaim a loco qđ dicit belma
 usqꝫ ad chelmo qđ ē p̄tra eldrelō. Filij at̄
 isrl̄ vt viderūt multitudinē illoꝝ. p̄stra/
 uerūt se sup̄ terrā mittētes cinerē sup̄ ca/
 pita sua. vnanimes orātes vt deus isrl̄
 mīam suā ostenderet sup̄ pplm̄ suū. Et
 assumētes arma sua bellica. sederūt per
 loca qđ angusti itineris tramitē dirigunt
 inter montosa. et erāt custodiētes ea to/
 ta die ⁊ nocte. Porro holofernes dum
 circūit p̄ gyrū. repperit qđ fons. qđ influe/
 bat a qđ ductuꝝ illoꝝ a p̄te australi. extra
 ciuitatē dirigeret. ⁊ incidit p̄cepit a qđ du/
 ctū illoꝝ. Erāt tñ nō longe a muris fon/
 tes ex quibꝝ furtim videbantur haurire
 aquā: ad refocillandū potius q̄ ad po/
 tandū. Sꝫ filij āmon ⁊ moab accesserūt
 ad holofernē. dicētes: Filij isrl̄ nō i lan/
 cea. nec in sagitta cōfidūt: s̄ montes de/
 fedūt illos. ⁊ muniūt illos colles i p̄ci/
 pitio cōstituti. Vt ergo sine cōgressione
 pugne possis sup̄pare eos. pone custo des/
 fōtiū vt nō hauriāt ex eis. ⁊ sine gladio
 interficies eos. vel certe fatigati. tradent
 ciuitatē suam quā putāt in montibꝝ po/
 sitā sup̄pari nō posse. Et placuerunt ver/
 ba hęc corā holoferne. et corā satellitibꝝ
 eius. ⁊ constituit p̄ gyz centenarios per
 singulos fontes. Lūqꝫ ista custodia per
 dies viginti fuisset expleta. defecerunt ci/
 sterne ⁊ collectiōes aqꝫ oībꝝ ibitātibꝝ

y 5